

[Arbejdsministeren.]

ber dansk havn. I udenlandsk havn kan telegrafisterne efter sømandslovens § 15 fratræde, når de har gjort 1 års tjeneste.

Efter disse regler vil arbejdsstandsningen ikke straks fra den 30. oktober komme til at omfatte samtlige de af varslet omfattede telegrafister — omkring 270 — men der vil dog i løbet af kort tid blive tale om et betragteligt antal.

Regeringen har orienteret sig hos parterne om konfliktens forventelige omfang og virkninger. Disse virkninger vil først gøre sig gældende for indenrigstrafikken. For denne foreligger dog den mulighed, at der kan sejles uden radiotelegrafist under forudsætning af, at passagertallet er mindre end 500.

Dernæst må det påregnes, at arbejdsstandsningen ret omgående vil ramme et antal skibe, der varetager eksporten og herunder landbrugseksporten til England.

De tre forligsmænd har ved som foran nævnt at anvende adgangen i mæglingens § 4, stk. 5, til udsættelse af strejken allerede givet udtryk for den opfattelse, at der her er tale om et område, hvor en arbejdsstandsning vil have vidtrækkende samfundsmæssig betydning.

Regeringen må efter de oplysninger, der foreligger om strejkens virkninger, dele forligsmændenes opfattelse. Regeringen lægger herved afgørende vægt på, at arbejdsstandsningen inden for området vil medføre følelige vanskeligheder for landets eksport og især for eksporten af landbrugsvarer til England. Hertil kommer, at en konflikt af denne karakter kan blive af meget lang varighed.

Dette er baggrunden for fremsættelsen af det foreliggende forslag til bilæggelse af konflikten.

Det er mig imidlertid magtpåliggende at understrege, at fremsættelsen af dette forslag ikke er udtryk for nogen fravigelse af regeringens principielle opfattelse med hensyn til spørgsmålet omkring fuld aftalefrihed mellem overenskomstparterne, altså det system, hvorunder parterne selv — eventuelt med bistand af statens forligsinstitution — søger at forhandle sig til rette om de kollektive overenskomster.

Der er dog her tale om et meget specielt, et meget begrænset, men dog et samfunds-

økonomisk meget ømfindtligt og meget vigtigt område. I situationer af denne art føler regeringen sig forpligtet til at foreslå folketinget at drage omsorg for bilæggelse af konflikten ved lovgivningsindgreb.

Når uoverensstemmelse er foreslået løst ved behandling i fællesudvalg — eventuelt i overenskomstnavn — i stedet for ved ophøjelse til lov af det af forligsmanden fremsatte mæglingforslag, er grunden den, at dette mæglingforslag blev fremsat under specielle omstændigheder.

Ganske vist havde parterne accepteret, at der blev fremsat mæglingforslag, og dermed givet forligsmanden tilstrækkeligt grundlag i så henseende.

Men ingen af parternes forhandlere havde givet tilsagn om over for deres kompetente forsamlinger at ville anbefale forslaget, som de fandt utilfredsstillende. Disse opfattelser har repræsentanter for overenskomstparterne efter afstemningen på ny givet udtryk for under regeringens orienterende forhandlinger.

En løsning ad den vej, der skitseres i lovforslaget, forekommer herefter mest egnet til på den ene side at give nye forhandlingsmuligheder og på den anden side at sikre en afgørelse inden for en rimelig frist.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale det til tingets hurtige og villige behandling.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at det er min hensigt med tingets forventede samtykke at søge det af arbejdsministeren nu fremsatte lovforslag behandlet i senere møder i dag.

Forhandlingen om lovforslagene om kildeskat må derfor udskydes; den vil blive sat på dagsordenen for et møde, der afholdes i morgen formiddag kl. 10.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ninn-Hansen): For den konservative folketingsgruppe har jeg herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslut-